

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Boyabat Ağır Ceza Mahkemesi'nin başvuru kararının gerekçe bölümü aynen şöyledir:

"Hükümlülerden Y.A. 8 yaşındaki mağdurenin zor kullanmak suretiyle fiili livata suretiyle ırzına geçmek suçundan mahkememizce 5 yıl 6 ay 20 gün Ağır Hapis Cezasına, H.S. ise 15 yaşından küçük mağdurenin evlenmek maksadıyla ırzına geçmek, kızılığını bozmak, kaçırmak, alıkoymak suçlarından 6 yıl 11 ay 10 gün Ağır Hapis ve 45.000.- TL Ağır Para Cezasına mahkum oldukları, cezalarının kesinleştiği ve adı geçen hükümlülerin halen bu cezalarının infazı için Boyabat Kapalı Cezaevinde bulundukları müddetnamelerinin 3713 S.K.nun Geçici 4 ncü maddesine göre hesap edildiği ve şartla salıverilme tarihlerinin de bu kanuna göre belirlendiği anlaşılmıştır.

Hükümlülerin cezalarının infazında uygulanan 3713 S.K.nun Geçici maddeleri incelendiğinde geçici 4 ncü maddede gösterilen suçlardan hükümlü bulunanların cezalarına ilişkin infaz sürelerinin geçici 1 nci maddede öngörülen sürelerle nazaran misliye yakın biçimde farklı olduğu görülmektedir.

3713 sayılı Yasanın Geçici 1 ve 4 ncü maddelerindeki bu farklılık şartla salıverilmeyi düzenleyen 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 19 ncü maddesinin zaman içerisindeki değişim ve gelişimi gözetildiğinde hakkında verilen mahkumiyet hükmü kesinleşerek suç ile alakası kesilen ve Hükümlü konumuna giren kişilerin aynı şartlarda cezalarını çekmeleri gerektiği, şartla salıverme gereklerinin de aynı konuda bulunan tüm hükümlülere aynı esaslarla uygulanması gerektiği yolundaki hukukun genel ilkelerine aykırı olduğu gibi suçun niteliği ile alakalı bulunmayıp tamamen cezanın infazına ve suçlunun topluma kazandırılmasına yönelik şartla salıverme kurumunun amacına da ters düşmektedir.

3713 sayılı Kanunun geçici 4 ncü maddesinin B bendinde sayılan TCK'nun 414, 416/1 ve 418 maddelerindeki suçları işleyenler bu madde gereğince ancak cezalarının 1/3'ünü çektikleri takdirde şartla salıvermeden faydalanabileceklerdir. Halbuki bu suçları işleyip akabinde bu suçların mağdurunu öldüren suçlular eylemleri gereği TCK'nun 450/9. M.si gereğince cezalandırılacaklar ancak cezalarının infazında 3713 Sayılı Yasanın geçici 1 nci maddesi uygulanacaktır. Sadece ırza geçmekle yetinen suçlu daha fazla ceza çekecek ırza geçtikten sonra mağduru öldüren suçlu ise sanki mükafatlandırılır şekilde daha az ceza çekmiş olacaktır. Bu da öldürmeye nazaran daha hafif olan ırza geçmek suçuna fazla infaz durumunu ortaya çıkaracaktır.

Anayasanın 10 ncü maddesinde belirtilen herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşittir şeklindeki eşitlik ilkesi gereğince hükümlülerinde cezalarının infazı sırasında ayırım yapılmamalı, aynı konumda bulunan hükümlülerin işledikleri suçların niteliğine göre suçluların iki ayrı gruba ayrılarak infazda farklı uygulamalara gidilmesi Anayasa'ya aykırıdır. Keza Anayasanın 2 ncı maddesinde Türkiye Cumhuriyetinin Hukuk Devleti olduğunun belirtilmesi karşısında farklı infaz uygulamaları getiren 3713 Sayılı Kanunun Geçici 4 ncü maddesinin (b) bendi Genel Hukuk kurallarına aykırılık göstermektedir.

HÜKÜM :

Esas Sayısı :1991/36
Karar Sayısı : 1991/35

Yukarıda açıklanan nedenlerle;

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun geçici 4 ncü maddesinin b bendinin sıralama kararı uyarınca 414, 416/ilk ve 418. maddelerinin Anayasanın 2. ve 10. maddelerinde tanımlanan "Hukuk Devleti" ve "Eşitlik" ilkelerine aykırı olduğu ve bağdaşmadığı sonucuna ulaşılmış olmakla 3713 sayılı Yasanın geçici 4 ncü maddesinin b bendindeki 414, 416/ilk ve 418 kısmının iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına Oybirliğiyle C.Başsavcısının mütalaasına uygun olarak karar verildi.""